

אור הצדיק

יוצא לאור ע"י ישיבת "תפארת צדיק" ע"ש מוהר"ן מברסלב
 בראשות הרה"ג רבי יוחנן נתן שליט"א

דבר העורך

"והתקדשתם והייתם קדושים כי קדוש אני, ולא תטמאו את נפשותיכם". אומר המהר"ל זצ"ל: שלושת הקדושות – קדוש קדוש קדוש – שאנו אומרים בתפילות, מכוונים כנגד שלושת החלקים שמהם אנו מורכבים – גוף, נפש, שכל – הגוף הוא כולו גשמי, הנפש היא אמנם רוחנית אך היא הכח המניע את החומר [הגשמיות], והשכל הוא אמנם כולו רוחני אך גם לו ישנה השפעה על הגשמיות בפקודות שהוא מצוה אותה. נתאר לעצמינו מכונה חשמלית המופעלת על ידי אדם המכוון אותה – המכונה עצמה היא חומר, גוף ללא חיים, והחשמל שזורם בתוכה הוא גם חומר אך יותר דק, כמו הנפש המחיה את הגוף, והאדם המפעיל, המורה מה לעשות, המכוון, הוא השכל, האיבר הרוחני, אבל מקושר גם לחומר כמובן. "קדוש/גוף קדוש/נפש קדוש/שכל", על ידי שלושת הכחות הללו המצויים בנו, אנו מצויים להתקדש.

ואיך עושים זאת? על ידי דרכינו על פי ציווי התורה הקדושה. תורתנו הקדושה מעדנת את האדם, ואין מטרתה להקשות על חיינו, חס ושלום, אלא אדרבא, התורה הקדושה הופכת אותנו לאנשים מרוממים יותר, נעלים יותר, ובעיקר קדושים יותר. התורה הקדושה שמה לנו "מעצורים", למשל: אתה רוצה לאכול? אין בעיה, לבריאות, רק אל תשכח לבדוק את הכשרות של כל מה שאתה אוכל, לאחר מכן תיטול את ידך, שתאכל בנקיות, ללא חיידקים ח"ו, ולפני שאתה מכניס לפה, תברך, יש כאלה שלא זוכים לאכול [גם אם יש להם], אתה זכית – תודה לבורא עולם, ואחר כך – תאכל, קידשת את החומר [ואל תדאג, לא יצא לך התיאבון עד אז, אדרבא, תרגיש עם עצמך יותר טוב, יותר מקודש].

לעומת זאת, הגוי, אין לו שום מעצורים. הוא רעב? הוא יאכל, מה יאכל? מה שהוא רוצה! אבל אנחנו... העם הנבחר, עלינו נאמר הציווי "והתקדשתם והייתם קדושים", לא רק שעלינו להיות קדושים [כלומר מובדלים/מופרשים], אלא בכחנו גם לקדש את החומר הנמצא סביבנו... **שבת שלום לכל בית ישראל!**

דבר ראש הישיבה

על פרשת השבוע

בפרשתינו מובא עניין המאכלות – איזה בעל חיים טהור ומותר באכילה, ואיזה אסור באכילה. ועל זה אומרת התורה: אל תשקצו את נפשותיכם... ולא תטמאו בהם, ונטמתם בהם – מפרש רש"י: "אם אתם מטמאין בהם בארץ, אף אני מטמא אתכם בעולם הבא ובישיבת מעלה". זאת אומרת: מי שזהיר בעולם הזה – זוכה להיות שמור מרע "וטהור" גם בעולם הבא ובישיבה של מעלה, ומי שלא... חלילה נטמא אפילו בישיבה של מעלה.

מובא בספרים הקדושים, שמי שנוהר ומשתדל כל ימיו לדקדק בכשרות המאכלים, וכן נוהר מאד מאכילת שקצים, תולעים וכדומה – מקבל סייעתא דשמיא מיוחדת, שכל ימיו לא יכשל במאכלות אסורות, חס ושלום. וסייעתא דשמיא זו, מקבל רק מי שנוהר בכך כל ימיו, או שנכשל בעבר וקיבל על עצמו תשובה גמורה, ומשתדל ב"עשה טוב" של זהירות המאכלים, ואז זוכה לסייעתא דשמיא הנ"ל.

מביא מרן' ה"בן איש חי' באחד מספריו, מעשה בשני ידידים שהפליגו בספינה, והגיעו למקום שלא היו שם יהודים כלל, ואסרו על יהודים להכנס לעיר זו. וכשנכסו אותם השנים לעיר, לא סיפרו לאף אחד שהם יהודים. האחד מהם התארח אצל משפחה שהיתה מהאנוסים, ובסתר שמרו על כשרות והקפידו על קלה כבחמורה, וכשנפרד מהם הם הבחינו שהוא יהודי, וסיפרו לו שגם הם יהודים, ויש להם שוחט כשר, שרק משחיתו הם אוכלים וכו'. והוא שמח מאד על זה, שלא נכשל כלל בשום מאכל אסור. לעומתו, חברו התארח אצל משפחה שאינה יהודית, והתגאל במאכלות אסורות, ובפיגולים. לאחר כמה ימים כשחזרו שניהם לספינה, סיפר כל אחד לחבירו מה שעבר עליו, וזה שנכשל במאכלות אסורות, כאב לבו מאד על זה – למה לחבירו היתה סייעתא דשמיא ולו לא היתה... כשהגיעו לעירם, נכנס אותו אחד לרב העיר, ושאל אותו מדוע הוא נכשל וחבירו לא נכשל. ענה לו הרב בשאלה – מימך אכלת מאכל אסור במזיד? ענה השואל ואמר לרב: כבוד הרב, את חטאי אני מזכיר היום – פעם אחת עברתי בשוק של הגויים, ובישלו שם מאכל טריפה, ונכנס הריח של המאכל בחוטמי, ולבסוף קניתי ואכלתי מאכל אסור. ענה לו הרב: זהו העניין! חברך מעולם לא הכשיל את עצמו, לכן מהשמים לא שמרו עליך ונכשלת!

וזה ברור, שאם אותו יהודי היה עושה מיד תשובה שלימה על מה שנכשל, ומקבל על עצמו לא להכשל יותר – ודאי שגם עליו היתה שמירה עליונה ולא היה נכשל. נמצאנו למדים, שמי ששומר על עצמו היטב בענייני כשרות המאכלים [וכן בשאר העניינים] ומקבל על עצמו להזהר כראוי – ה' יתברך שומר אותו מכל מכשול וטעות!

ה' יעזרנו על דבר כבוד שמו, לשמור על עצמינו מאד מכל רע, ומכל תקלה ומכשול, ונזכה לסייעתא דשמיא, אמן.

זמני כניסת ויציאת השבת

לרבינו	יציאת ש"ק	כניסת ש"ק
תם	19: 41	18: 28
ירושלים:	19: 43	18: 44
תל אביב:	19: 43	18: 35
חיפה:	19: 42	18: 42
באר שבע:		

כתובת המערכת: אבני החושן 31 מודיעין
 מיקוד: 71700 טל': 050-3022212
 דוא"ל: tiferet_tzadik@walla.com

ניתן לקבל הגליון מידי שבוע גם בדוא"ל
 נא לשמור על קדושת הגליון, הגליון טעון גניזה!
נא לא לקרוא בזמן התפילה!

תאריכי פטירת הצדיקים

ניסן-אייר

כ"ו- יהושע בן נון ע"ה, ר' נחמן מטולטשין, ר' אפרים נבון
 כ"ז- ר' יצחק ישעיה אלפיה כ"ה- ר' שבתאי הורוביץ
 ל'- ר' יעקב בי רב (רב של השו"ע), ר' חיים ויטאל
 ר' צבי הירש אשכנזי (חכם צבי), ר' יעקב עמדין
 א'- ר' עקיבא יוסף שליזנגר ב'- ר' שמואל שמלקא מניקלש'

דברי הרב מנחם אזולאי שליט"א

שני בניו של אהרן נשרפים ומתים, ומהי תגובת אהרן? "וידום אהרן". כתב רש"י, שקיבל שכר על שתיקתו, שנתייחד עמו הדיבור שנאמר לו לבדו פרשת שתויי יין. וכאן הודיע מעלת אהרן, שהרי עצם שתיקתו של אהרן במות שני בניו אינה מוכיחה בעליל שהוא הַצְדִיק עליו את הדין בלב שלם, הרי אפשר לומר שאהרן שתק אז מתוך תחושה של חוסר אונים מול גזרת ה' אך בלבו חש צער ותרעומת על האסון הכבד שפקד אותו. לכן מדגיש כאן רש"י, ששתיקת אהרן היתה מתוך **צידוק הדין של הבורא וקבלת ייסורים באהבה ובלב שלם**. והוכחה לדבר – בסמוך לכך נתייחד הדיבור עם אהרן ונאמרה לו לבדו פרשת שתויי היין, ואילו היה אהרן שרוי בצער באותה שעה, לא היה זוכה לגילוי השכינה, כי "אין שכינה שורה מתוך עצבות".

השתיקה – ערכה רב, בעזרתה אפשר לקבל תשובות רבות על קושיות שעולות בתוך הלב. אדם קולגני שמדבר ללא הפסקה, נדחה על ידי הסובבים אותו. לכל אדם קצובות מספר מלים במשך כל חייו, לכן ראוי לשמור על כל מלה.

"ויקצוף משה על אלעזר ועל איתמר בני אהרן" – אומר רש"י: בשביל כבודו של אהרן הפך פניו כנגד הבנים וכעס. כלומר, הכעס היה בעצם מכוון לאהרן עצמו, וכשהתחיל אהרן הכהן להסביר את עצמו, התקבלו הדברים מיד על לבו של משה רבינו ע"ה, שנאמר: "וייטב בעיניו". אומר רש"י: הודה ולא בוש לומר לא שמעתי. משה רבינו, אדון הנביאים, בחיר הבריאה, איש האלקים, אף על פי שלפני כמה דקות כעס וקצף, בכל זאת כשהבין שאהרן צודק – מיד הודה. זהו האדם השלם שיודע להודות.

ענוה וצניעות, זה הסוד של החיים. אני לא מלאך ואינני צריך להוכיח שום דבר, מותר לי להגיד 'אני לא יודע', מותר לי להגיד 'טעיתי', ראוי לי לבקש סליחה כשפגעתי חלילה באדם אחר. וכבר אמר רבינו הקדוש: "אם אתה מאמין שיכולין לקלקל, תאמין שיכולין לתקן". וכשאומרים לי 'אתה לא בסדר' – אני לא נלחץ, אני אפילו שמח, שהרי רק ה' יתברך ואני יודעים שאני הרבה יותר "לא בסדר" ממה שחושבים עלי. שתיקה שוה זהב. עיקר התשובה, אומר רבינו הקדוש, היא שישמע בזיונו – ידום וישתוק.

פניני הזהר לשבת קודש

כשנכנסת השבת, היא מתייחדת ונפרדת מהצד האחר [צד אחר של טוב], והיא נשארת ביחוד של אור קדוש, ומתעטרת בכמה מיני עטרות למלך הקדוש, וכל שליטי הרוגז ובעלי הדין כולם בורחים, ואין שלטון אחר בכל העולמות. ופניה מאירים באור עליון, ומתעטרת למטה בעם הקדוש, וכולם מתעטרים בנשמות חדשות. אז ראשית התפילה – לברך אותה בשמחה, בפנים מאירות, ולומר "ברכו את ה' המבורך", את ה' דווקא, כדי לפתוח אותה בברכה. ואסור לעם הקדוש לפתוח בפסוק של דין, כמו "והוא רחום וגו'", משום שהרי נפרדה מהצד האחר, וכל בעלי הדינים נפרדו ועברו ממנה. ומי שמעורר את זה למטה, גורם לעורר כך למעלה, והכסא הקדוש לא יכול להתעטר בעטרת קדושה. כל זמן שמתעוררים למטה אותם בעלי הדין שהיו עוברים והיו הולכים להתחבא בתוך הנקב של העפר של התהום הגדול, כולם שבים לשרות במקומם, והמקום הקדוש מתרחק ונדחק בהם מלהיות במנוחה.

עצות משובאות

ספירת העומר

רבינו ז"ל אמר: ארבעים ותשעה ימי הספירה הם כנגד ארבעים ותשעה ימי תשובה, שהם כנגד ארבעים ותשעה אותיות שבשמות השבטים, שעל ידי אלו האותיות והשערים אנו צריכים לשוב בתשובה אליו יתברך, ו'שבועות' הוא בחינת שער החמישים, שהוא בחינת התשובה של ה' יתברך, מה שהוא יתברך צריך לשוב בתשובה כביכול, דהיינו שישוב אלינו ברחמים. ואל כל השערים האלו זוכים להגיע אליהם ולפתחם על ידי אמירת תהלים, על כן צריכים להזהר ביותר בארבעים ותשעה ימי הספירה לומר תהלים בכונה, כדי לזכות על ידי אמירת תהלים לכל ארבעים ותשעה שערי תשובה, שהם כנגד ימי הספירה, שבהם אנו צריכים להטהר מזהמתנו ולשוב אליו יתברך, כדי שהוא יתברך ישוב אלינו ב'שבועות'. לכן נזהרים הצדיקים ואנשי מעשה להרבות באמירת תהלים בימי ספירת העומר, כי אז הוא הזמן המסוגל לזה שִׁיפְתָחוּ להם הארבעים ותשעה שערים ויוכלו להכנס בהם ויחזרו בתשובה שלימה. (ליקוטי מוהר"ן ח"ב עג)

מקיום מצוות לא מפסידים

מספרים על רבי יוסף כהנמן זצ"ל, שבעת שהותו בחו"ל למטרת גיוס כספים עבור ישיבתו, התארח בביתו של ר' יעקב רוזנהיים. המארח, שכיבד מאד את הרב כהנמן, רצה לחסוך ממנו בזיונות, ולכן אמר לו שלא יטריח את עצמו להסתובב בין הבתים לקבץ נדבות, אלא הוא ידאג להפגיש אותו עם העשירים המתאימים, ובעזרת ה' יגייס את התרומות שצריך בלי שיגרם לו בזיון. הסכים הרב לעצתו, ואכן מדי פעם היה המארח מדבר עם תורם מסוים, ולאחר מכן היה לוקח את הרב לאותו עשיר שהסכים לתרום לישיבה.

אוי ואבוי לי שכבוד הרב המתין לי זמן כה רב... מיהר הרב להרגיעו, ואמר לו שגם הוא התעכב מסיבה לא צפויה. אך העשיר התנצל יותר, ואמר: כיון שקבעתי עם הרב שניפגש בשעה 08:00 והרב חיכה לי, הרי שיש כאן פגיעה בכבוד התורה. מיהר העשיר והוציא מכיסו סכום נכבד יותר מהמתוכנן, ומסרו לרב למען הישיבה.

כשסיפר הרב כהנמן את הסיפור לכל שומעיו, הוסיף ואמר: כמה לקח למדים אנו ממעשה זה, הלא אם הייתי רץ בבוקר לתחנת הרכבת לפני שאתפלל, ולאחר שהייתי ממתין עד שתצא הרכבת, אז הייתי מתייאש והולך, וכמובן שהייתי מפסיד את התרומה שרצה לתרום העשיר ההוא. ואילו עתה, אדרבא, בזכות שהתעכבתי לצורך מצוה, לא הפסדתי כלום, אלא אדרבא, הרווחתי כפל כפליים...

הגאון ר' יוסף שלמה כהנמן זצ"ל

והנה, נודע לר' יעקב שאחד מהעשירים החשובים עומד לנסוע מחוץ לעיר, ולכן הזדרז לפנות אליו לפני שיסע. העשיר הסכים בשמחה, וקבעו שבע"ה יפגשו לפני נסיעתו, למחרת בבוקר בתחנת הרכבת בשעה 08:00, וימסור לו את תרומתו. חזר ר' יעקב לביתו, וסיכם עם הרב שלמחרת עליו להפגש עם העשיר בשעה 08:00 בבוקר. והנה בבוקר, הרב קם מאוחר מהמתוכנן, וכשנזכר בפגישה עם העשיר, החל להרהר

מה עליו לעשות – האם ללכת להתפלל בציבור ועל ידי כך לא יפגש ויפסיד את תרומתו, או שעדיף לגבות כסף לצרכי תלמוד תורה של רבים מאשר להתפלל במניין? לאחר דקות ספורות, החליט הרב – **אני הולך להתפלל בציבור, ובטוח אני שממצוה לא אפסיד כלום!** ואכן הלך הרב לבית הכנסת, והתפלל בנחת וביישוב הדעת, ולאחר התפילה הזדרז ללכת לתחנת הרכבת, כשהוא מקווה שאולי למרות הכל יצליח לפגוש את העשיר.

כשהגיע הרב כהנמן לתחנת הרכבת, גילה שהרכבת כבר יצאה מזמן, ורק מעט אנשים שהמתינו לרכבת הבאה נמצאים בתחנה. ישב הרב על ספסל כדי לנוח מהדרך, והנה לא עוברת שעה, ואותו העשיר מגיע בריצה. ניגש העשיר לרב ופתח בסדרת התנצלויות: **מחל לי רבינו, היה לי עיכוב בלתי צפוי,**

העצה לשלום בית –

לחפש את הטוב אצל השני

מספרים על רבי יוסף כהנמן זצ"ל, שהגיע אליו בעל שרצונו לגרש את אשתו, משום שאינה מסודרת, ותמיד יש בלגן בבית, ואין לו נחת רוח להיות בבית כזה. וככל שניסה הרב לשכנע את הבעל לחזור בו, לא רצה הבעל לשמוע כלל. בלית ברירה, קבע איתו הרב שיבוא אליו למחרת בבוקר לביתו ויקבל את הגט. הרב הלך לביתו וביקש מאשתו הרבנית להפוך את כל כלי הבית – כלי המטבח שיהיו בסלון, והמיטות שיהיו במטבח, הבגדים על הריצפה, כסאות הפוכים, וכו'.

למחרת הגיע הבעל לקבל את הגט מהרב, והנה כשנכנס לביתו של הרב – חשכו עיניו. איזה בלגן... הבחין הרב בתדהמתו של הבע וואמר לו: לפי דעתך, הייתי צריך מזמן לגרש את אשתי... הבין הבעל את כוונתו של הרב, שהסדר בבית זה לא העיקר, אלא צריך לדעת איך לחיות, ולחפש את המעלות שיש באשתו, ובכך יחגמד החסרון של הנקיון.

(דרשה לשיראל)

ביותר צריך להזהר לטבול לקריו בימי צומר

על ידי ספירת הצומר נצולין מגירוש

דריכת הקשת ב-ל"ג בעומר היא סגולה לבנים

שאל נא אתם שואלים והרב עונה

מה המיוחד בסיפורי צדיקים?

רבינו הקדוש זי"ע מביא בספר המדות (ערך משיח ס' א), שסיפורי צדיקים ממשיך אורו של משיח בעולם, ודוחה הרבה חושך וצרות מן העולם.

בשם ה'חתם סופר' מובא, שסיפורי צדיקים הם ספר מוסר, שמהם ילמד האדם איך לעבוד את יוצרו. וכמו שכותב אחד הקדמונים (בספר "צידה לדרך"): דע לך, כי בזכרון מאמר החסידים ומעשיהם, תשכיל ותשוב ליוצרך. ובספר "מחנה אפרים" (פרשת לך לך) כותב: סיפורי מעשי אבות והליכותיהם – תורה היא. להורות לנו הדרך בה נלך והמעשה אשר נעשה. כי כל אחד חייב לומר "מתי יגיעו מעשי למעשי אבותי הקדושים". ואם לא ילמד האדם מהם מעשי אבותיו, איך יאמר "מתי יגיעו מעשי למעשיהם"!

מסופר על הרב הקדוש מצאנז זצ"ל, שהיה מוסר ומספר למקורביו ומשפחתו ברטט קודש, ליד שולחנו שעות ארוכות, על אשר ראו עיניו וקלטו אוזניו מגדולי הדור, ומתאר לפנייהם גדולתם וקדושתם. (רבינו הקדוש מצאנז, א נח)

רבינו הקדוש סיפר (שיחות הר"ן, ומובא גם ב"פעולת הצדיק" ס' כה) שבילדותו, בהיותו בבית זקנו, הבעל שם טוב הקדוש זי"ע, שבו גדל, שם היו מתארחים גדולי תלמידי הבעש"ט הקדוש, ביחד עם תלמידו הקדוש המגיד ממעזריטש זי"ע, ומתוועדים שם ומדברים מגדולת הבעש"ט ותלמידיו הקדושים, ורבינו ז"ל [בהיותו ילד קטן] שמע את כל הסיפורים שמספרים מהם, וזה גרם לו השתוקקות ורצונות דקדושה לעבוד את ה' באמת ובתמימות ובפשיטות.

צא ולמד מה גדולה מעלת הסיפורי צדיקים, ובפרט על ילדים קטנים, שנפשם טהורה, וזה משפיע עליהם מאד! וכעין זה כותב בספר "מעם לוועז": "כשיושבים ומספרים במעשי הצדיקים, במעלותיהם ובמדותיהם, ועד היכן הגיע השיבותם וצידקותם, אז השומע ישתוקק ללמוד ולעשות כמעשיהם, הרי הדבר חשוב כלימוד ספרי מוסר, ושכינה שרויה ביניהם"!

ה' יזכינו לספר הרבה מעשיות מצדיקים, ובזכות זה נזכה לשפע גדול בגשמיות וברחוניות, אמן כן יהי רצון.

שאלות למדור זה יש לשלוח לכתובת המערכת או לדוא"ל

מגדיל ישועות

שמי שירן, ואני מבית חילוני בעל שמונה נפשות, שיודעים רק מהו קידוש בשבת, ואחר כך כל אחד יוצא לאן שהוא רוצה. לפני כשבע שנים, אמי חלתה בסרטן ממאיר, שהרופאים קבעו שאין סיכוי. אחותי שתחי' הלכה להרצאה של הרב אמנון יצחק, ולאחר כמה שאלות, ואחרי תקופה היא קיבלה על עצמה שמירת שבת, ולאט לאט גם צניעות, והאמינה שזה מה שיעזור לאמא, למרות שאנחנו ממשפחה שלא ידענו כמה זה חשוב. ככל שאחותי התחזקה יותר, ככה אמא נהיתה בריאה יותר, ולאט לאט היא התקרבה לרבינו נחמן זצ"ל. ואני, הכי קטנה בבית, קיבלתי את זה מאד קשה, ולא האמנתי אפילו את האמונה הכי קטנה, כי מאד נפגעת, למרות שכל מה שמקבלים מבורא עולם זה רק חסד ורחמים פשוטים. לאחר שאחותי זכתה להיות בתשובה שש שנים – הקימה בית של תורה עם חסיד של רבינו הקדוש, והכניסה אור לבית. כעבור שלוש שנים, חלמתי על איש עם זקן לבן ששוכב בתוך הקבר של רבינו נחמן עם חמצן [רק לפי התמונות זיהיתי שזה קברו], וכשהתעוררתי, אמרתי לאחותי שאני רוצה לנסוע לאומן לדעת מי זה רבי נחמן, ואין לי שום קשר לדת אלא רק ממנה. ואז ב"ה אחרי שבועיים, זכינו להגיע לקברו ביום ההילולא, ופשוט ההרגשה היתה ממש מיוחדת וקדושה. וביקשתי מ-ה' יתברך...

בע"ה בגליון הבא נביא את המשך סיפורה של שירן

לשמיעת שיעורי ברסלב בשפות שונות 02-9950000

גמ"ח קונטרסים ודיסקים 052-3476706

גמ"ח לימוד לעילוי נשמת 052-3635951

גמ"ח תפילין 054-7280433

מוהל מוסמך ירא שמים 052-6713201

שידוכים לשם שמים 02-5810010

מוקד הישועות 1-800-255-522

הרב דסלר, בעל "מכתב מאליהו", מביא בספריו הרבה מדברי רבינו ז"ל. ובמכתב לבניו הוא מעוררם שילמדו בספרי רבינו ז"ל כדי שיזכו ליראת שמים.

גבאי בית הכנסת המעוניינים

להגדיל את כמות הגליונות, מתבקשים לפנות למערכת

ונעשה זאת בשמחה רבה!

חיזקו ואימצו !!

הקדשות לע"נ, הצלחה, רפואה וכדומה

ניתן לשלוח למערכת, וכן חסויות

ברכות ואיחולים, הצעות ותגובות

תתקבלנה בברכה!